

ननुआत्माकारवृत्तिमत्याबुद्धेर्गुणातीतत्वोपगमेज्ञानसमकालमेवदेहपातःस्यात् नष्टायास्तस्याःमूलकारणस्याज्ञानस्यनाशेनपुनरुत्पादायोगादित्याशंक्याह अतिभावेति सुखादिभावान्अतिक्रान्तापिबुद्धिर्भावेमनसिनिर्वृत्तिकतयासत्तामात्रेमनसिवर्तते ज्ञानकालेसूक्ष्मरूपेणास्तीत्यर्थः तुपश्चादभ्युत्थानकालेप्रवर्तमानंरजःतद्भावंबुद्धिभावंअनुवर्तते घृतकाठिन्यवद्विलीनापिबुद्धिःरजोगुणेनशीतेनघृतमिवपुनर्घनीक्रियतइत्यर्थः अयंभावः सत्यप्यज्ञाननाशेक्षालितलशुनभाङ्गधवल्लेशतोनुवर्तमानाःविद्याप्रारब्धकर्मपराधीनापुनःपुनर्देहादीनुत्थापयति प्रारब्धकर्मोपरमेतुनिरन्वयनाशान्निष्प्रत्यूहकैवल्यमिति ॥२५॥ साबुद्धिर्यदारजसालब्धात्मिकाभवतितदाहिप्रसिद्धंइन्द्रियाणिप्रवर्तयति ततश्चविषयसंबंधात्सत्त्वंसत्त्वात्मिकाबुद्धिः विषययाथाम्यज्ञानंप्रवर्तते तथातमोभावःतमसाविषयाज्ञानेनजनितोभावः विषयविपर्यासरूपःशुक्तिरजतादिः प्रीतियोगात्पुरुषगतरागादिदोषात्प्रवर्तते प्रमारूपंविपर्ययरूपंवाज्ञानंविषयेन्द्रियसंबंधाज्जायतइत्यर्थः ॥ २६ ॥ ततश्चप्रीत्यादयःसत्त्वाद्यात्मनःप्रवर्तते भावाःशमदमकामक्रोधभयवि

अतिभावगताबुद्धिर्भावेमनसिवर्तते॥प्रवर्तमानंतुरजस्तद्भावमनुवर्तते ॥ २५ ॥ इन्द्रियाणिहिसर्वाणिप्रवर्तयतिसातदा ॥ ततःसत्त्वंतमोभावःप्रीतियोगात्प्रवर्तते ॥ २६ ॥ प्रीतिःसत्त्वंरजःशोकस्तमोमोहस्तुतेत्रयः॥येयेचभावालोकेस्मिन्सर्वेष्वेतेषुवैत्रिषु ॥ २७ ॥ इतिबुद्धिगतिःसर्वाव्याख्यातातवभारत॥इन्द्रियाणिचसर्वाणि विजेतव्यानिधीमता ॥ २८ ॥ सत्त्वंरजस्तमश्चैवप्राणिनांसंश्रिताःसदा॥त्रिविधावेदनाचैवसर्वसत्त्वेषुदृश्यते ॥ २९ ॥ सात्विकीराजसीचैवतामसीचेतिभारत॥ सुखस्पर्शःसत्त्वगुणोदुःखस्पर्शोरजोगुणः ॥ तमोगुणेनसंयुक्तौभवतोव्यावहारिकौ ॥ ३० ॥ तत्रयत्प्रीतिसंयुक्तंकायेमनसिवाभवेत् ॥ वर्ततेसात्विकोभावइत्याचक्षीततत्तथा ॥ ३१ ॥ अथयदुःखसंयुक्तमप्रीतिकरमात्मनः ॥ प्रवृत्तंरजइत्येवतन्नसंरभ्यंचितयेत् ॥ ३२ ॥ अथयन्मोहसंयुक्तमव्यक्तविषयंभवेत् ॥ अप्रतर्क्यमविज्ञेयंतमस्तदुपधारयेत् ॥ ३३ ॥ प्रहर्षःप्रीतिरानंदःसुखंसंशान्तचित्तता ॥ कथंचिदभिवर्ततइत्येतेसात्विकागुणाः ॥ ३४ ॥ अतुष्टिःपरितापश्चशोकोलोभस्तथाक्षमा॥लिंगानिरजसस्तानिदृश्यंतेहेत्वहेतुभिः ॥ ३५ ॥ अवमानस्तथामोहःप्रमादःस्वप्नतंद्रिता ॥ कथंचिदभिवर्ततेविविधास्तामसागुणाः ॥ ३६ ॥

षादादयः ॥ २७ ॥ बुद्धिर्व्याख्यानंसंप्रयोजनमुपसंहरति इतीति ॥ २८ ॥ प्रीतिःसत्त्वमित्युक्तमर्थंप्रपंचयति सत्त्वंरजइत्यादिना ॥ २९ ॥ त्रैविध्यमेवाहसात्विकीतिसाद्धेन तमोगुणेप्रादुर्भूतेसतिसंयुक्तौपूर्वौक्तौसुखदुःखस्पर्शौनभवतः किंतुमोहएवेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ संरभ्यभीत्वादुःखानुसंधानात्दुःखमेववर्द्धिष्यतइतिभीत्यादुःखंनंचितयेन्नगणयेदित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इष्टवस्तुश्रवणदर्शनप्राप्त्युपभोगजानिसुखानिप्रहर्षप्रीत्यानंदसुखाख्यानि प्रियमोदप्रमोदानंदापरपर्यायाणि प्रशान्तचित्ततानिर्विकल्पसुखतापुच्छब्रह्माख्याकथंचिदितिदौर्लभ्यमुक्तं ॥ ३४ ॥ हेत्वहेतुभिर्हेतुभिरहेतुभिश्च आहाराद्यपूर्तौसत्यामतुष्टिः क्षुद्धाघातनिवृत्तिहेतुभिः सर्वसंपत्तिमतस्तुयाऽतुष्टिःसानिर्हेतुकाकेवलमोहकार्यमित्यर्थः ॥ ३५ ॥ स्वमोनिद्रातत्सहितातंद्रितातंद्रायुक्तत्वं कथंचिन्अभाग्यातिशयात् ॥ ३६ ॥